

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Epistulae - Cod. Aug. perg. 52

[S.I.], [9. Jh.]

Hieronymus an Augustinus

[urn:nbn:de:bsz:31-6736](#)

quis ad me scripte perfravimus nostrum si firmum diaconem hic secum platta peruenierunt. in qua
oraris me ut palinodiam super quodam apostoli capitulo canam et minime te si hoc inter uituperationem
reuerterebam helene fluctuantem ut quide trahendo oculos perdidet laudando reciperet. Ego simus in te digne*tus* tuus licet stilus et epichiremata tua mihi uiderentur.
nam nonumere exemplaribus litterarum credendum putau*n*eforte me respondente Iesu
iste expostus et quod probare ante debuisse tuum esse ser monem a sic rescriberem. accessit
ad monum sc̄e auenerabilis parve longa infirmitas. Dum enim languenti multo tempore
re assidemus pene epistole tuę uelenusquisib⁹ tuo nomine scripseras oblati sumus. memores
illius versiculi minori in luctu importuni narratio. Itaq; si uera est epistola aperire scribe uel mu
te exemplaria uenire ut absq; ullolabore stomachi inscriptum disputatione versamus
et uel nos emendemus errorē uel alium frustra reprehendisse doceamus. Absit autem me
ut quicquam delibris locutudinis tue extingere audio sufficiat enim mihi probare mea
aliens non carpe pere coeru*m*pime nouit prudentia unumquemque in suo sensu habundare
superfluis et uirancis quodolum adolescenti facere consueverunt accusando inlustres utrossuono
mini famam querere. Nec tantulus sum ut diuersitate explanationum uariorum maledipu
re. Quia noctu ledoris si nos contraria senerimus. Sed illa est uera inter amicos reprehensio
sint̄ opera non uidentes alio*z*. Iux*ta* per suum meritum consideremus. Super est uel diligas diligen
tem et inscriptarum campo auens se nem non quoces. Nos nostra habuimus tempora et
currimus quantum potuimus. nunc te curreme elonga spatha transmittente nob̄ debet ut
otium. Simulq; accuuenia et honore tuo dixerim. ne solus mihi deponas aliquid pro
suisse inde aris memento dare et remelli et uulgatis queribus quodbor usus fortius
figat pedem. Tristis hec dicta sumus. uniuersiter emur complexus tuos et conloquitione
mutuam uel doceremus. aliqua uel disceremus. Odit mihi temeritate solita male
dicta sua calpur nūs cognōto latius que ad affricam quoque studio eius didici pue
misse adq; breuiter et pariter respondi libelli eis uobis misi exemplaria. latius opusquoniam
potuimus fuerit. Primo missus tempore in quo illud caue. ne in quoquam estimationē
lederem xp̄ianam. sed tantum uel detuleratis imperiti mendacium acie cordiam confitarem
Meūt̄ meī sc̄e acie uerabilis papa. uide quantum techilgam ut nō provocatus quidem uoluerim
respondere. nec credam tuum esse quod in illo forte reprehenderem. Frater commonis sup
pliciter te salutat. **EXPLICIT.**

ITEM RESCRIPITVM HIERONIMI AD SC̄M XV GVS II NVI:

Homino uero sc̄o et beatissimo pape augustinio hieronimus in xpo dilectum anno preterito perfa
tum nostrū asterium i ppodiacionum dignationis epistolam misericordiam promptum reddens sa
lutationis officium quātibi arbitror reditam. Num quoque personam fratrem meum presidiū
diaconem obsecro primum ut memineris mei. Dein ut baulum litterarum habeas comitū datū
eum his sc̄as. germanissum. et in quibus cumq; necessitas postulat. sive aq; sustentes. Non quo
aliquare xpo tribuente indiget sed quod bonas amicias audissime exspectat. et in his conſun
gendi. maximum pures beneficium consequitur. Cui autem ad occidentem nauigare
rit ipso poteris narrare cognoscere. Nos in monasterio constituti hinc in defluitib⁹ qui tamut.

esperozinationis molestias sustinemus. sed credimus inequidicem confidere et quicunq; mundū.
Quod ipsi tribuente expresso le contra hostem diabolum uictoriān consequamur. Sc̄m auenerabi
lem fratrem nostrum papam alipum ut meo obsequio salutes obsecro. sc̄i fratres quinobis in mo
nasterio dñō seruire festinant oppido te salutant. Incolomēte eternoriam mei xp̄i dī
noster ueratur omnipotens. dñe uere sc̄e et suscipiente papa.

XV EVS TI NVS

PRE SI DIO:

Domino beatissimo eterno uenerando frati et consacerdoti presidio auxiliis in dñō
salutem. Sicut presens rogar sine ritu et uam nunc quoque commoneo uult et rasine
af̄o frati econsp̄to nostro hieronimo mittere non grauerit. Viam ueritatis,
tui quemadmodum eum nulli p̄mea causa scribere debeas. Misi exemplarū litterarum
mearum ad ipsum eadme ipsius quibus lollis pruincia prudentia facile indebitis. et modum me
um quem seruandum putauimus mouimus quem non frusta unius. Aut si ergo quod non debui
aliquid scripsi non ad illum derne sed ad me ipsum potius fraternali dilectione mitte sermonē.
Quo correlative p̄am utignoscat si meam culpat ipse cognouero.

EPISTOLA

SCI

AUGUSTINI

AD SCM

HERONIMVS

Dmag, conor contra tracum fluminis et non potius ueniam de
relehi. **C**limata mihi nec me uicissim me ledendo malum p̄ malo reddas. Ledes enim simili tacu
eris errorem meum. quem for te inuenieris indicis meis. Nam sī ea in mērēphendis que rephen
denda non sunt. reputur lechis quamme. Quod absit amoris et cō p̄posito tuo ut hoc facias.
Prest enim fieri ut ubi uideantur aliud quam ueritas habes. Nam ego amicissimam rephen
sionem tuam si tranquillus acapere non delebo. Melius uimor capit p̄ dolē cum caratur. nā
dum ei patitur non sanatur. Hoc est enim quod caute uidit quidixerit uiliores esse plerumq;
inimicos iugantes quam amicos obiurgare me uenteris. Illi enim dum fixantur dicunt aliquan
do uera que corrigitur. Ita autem minorem quam oportet exhibent iustitiae libertatem dum
amicie timent et sperare dulcedinem. Quapropter etib⁹ ut ubi uideris laetus sentire forte
corporis non uigore animi. Tamen in re dominica fructuoso labore desudans. ecce sum. Si quid
perpetram dixi. fortius fize pedem. Non mihi esse debet molestum pondus ḡas tue dum modo conte
ratur palea culpe mee. Prinde illud quod in extremo epistole tue posuisti cum magis desideri suspi
rio uellego uel recolo. Utinam meremur amplexus tuos et conlitione mutua uel doceremus aliqui
uel disceremus. Ego autem dico. utinam salutem propinquus terrarum locis habitaremus. ut si non poss̄
miseri nostra conloqua littere possent esse crebriores. Nunc uero tanto locorum interuerso absum
et sensibus nostris at de illis uerbis apostoli adligatos. iuuenem me adiuam sc̄atatem scripsisse mem
netim. Ecce iam senec non sum rescripta meruerim. Faciliusq; ad te exemplaria epistole mee pue
nerunt. nescio qua occasione preueniente quā ipsa epistola me curante. Homo enim que ait nunc
aceperat nec adie p̄uicit nec ad me reuult. Tame enim mihi militaris uis que in manus nostras ue
nire potuerunt apparent rerū nihil studioꝝ meorum mallem si possem quā in hereticiis tuo
Quod ergo quia non possum aliquem nostrorum in dñō filioꝝ erudiendum nobis admittere cogito. si uia
de hacre tua rescripta meruero. Nam neque in me tantum scientie scripturarum diuinatum
est. ut esseriam poterit. quantum uiesce obviando. et quid in hacre habeo facultatis. ut cumque.